

og Ogtighed. Dette Lovudkast har ogsaa fundet Tilslutning i det andet Thing, og det skalde glæde mig meget, hvis det ærede Thing vilde afholde sig fra at gjøre indgribende Forandringer deri. Som det her foreligger, er det efter min Mening et meget brugbart Lovudkast, og jeg troer, at man savner det i den paagjældende Commune. Jeg skal altsaa med denne Udtalelse anbefale det høie Thing at indskrænke sig — i ethvert Tilfælde saameget som muligt — med Hensyn til Ændringer, som ellers muligens kunde være tiltalende for enkelte Medlemmer, og jeg vil derfor strax gaae over til det egentlige Hovedpunkt, Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal forandre Bestemmelsen i Lovudkastets § 9 angaaende Tilveiebringelsen af Midler til det kjøbenhavnske Brandvæsen. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds ikke har overseet, at det ved § 9 paa ingen Maade er tilfugt at benytte Kjøbenhavns og Landbygningernes Brandforsikringer som et Slags Skatteopkrævere. Bestemmelsen gaaer ud paa, at Kjøbenhavns Brandforsikring, der hidtil har baaeret alle Udgifter ved Brandvæsenet i Kjøbenhavn, herester kun kommer til at bære den væsentligste Deel deraf, uden at den bliver paalagt de enkelte Forsikrede. Det ærede Medlem vil ogsaa see, at man saameget mindre kan sige, at man benytter Brandforsikringerne som Skatteopkrævere, som det bestemmes, at af Taxationssummer, der ikke ere forsikrede i Kjøbenhavns Brandforsikring, opkræves Afgiften af 4 Sk. pr. 100 Rd. sammen med de øvrige Communeafgifter; det er altsaa kun en Form, hvad der udtales om Brandforsikringens Medvirkning. Den Tanke, at faae andre Brandforsikringselskaber til at tage Deel i Udgifterne, maa selvfølgelig tiltale Enhver, naar det blot var muligt at faae den udført paa en praktisk Maade, saaledes at det i Virkeligheden blev Brandforsikringerne, der kom til at bære Udgifterne, og ikke de enkelte Forsikrede; thi det er jo en Selsølg, at det snart vilde gaae saaledes, at Assurancepræmien paa Løssøreforsikringer og andre Forsikringer forhøiedes i et tilsvarende Forhold; men jeg seer ingen Grund, hvorfor den Omstændighed, at en Mand har sin Formue i Løssøre, som han forsikrer, kan

gjøre det billigt af ham at forlange høiere Bidrag end f. Ex. af en Mand, der har sin Formue i Capitaler eller Obligationer, hvoraf der ikke svares nogen Forsikring. Det forekommer mig langt rimeligere, naar man maa komme til det Resultat, at Byrden til Slutningen vil falde paa de Forsikrede, da at gaae tilbage til Indvaanerne i Communen, og det er da ganske naturligt, at Bidraget bliver udredt paa den sædvanlige Maade, hvorpaa man beskatter. Derfor maa jeg tilstaae, at det Forslag, som den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (K. C. Larsen) havde stillet paa et tidligere Stadium af Sagen, og som, hvad han ogsaa selv fremhævede, ikke fandt Tilslutning i Commissionen, idet han der kom til at staae alene, og som heller ikke fandt Bifald i Børgerrepræsentationen, forekommer mig ikke at ville føre til en praktisk Ordning af dette Forhold, saaledes at Forsikringselskaberne virkelig kom til at udrede Udgifterne. Tværtimod gjorde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds opmærksom paa, at det Bidrag, som Statskassen kommer til at udrede gennem Beskatningen af Taxationssummerne, ikke er noget ubetydeligt Bidrag. Det kan være ganske behageligt for Kjøbenhavns Commune at faae et directe Bidrag af Statskassen, men jeg kan egentligt ikke see, at der er nogen særlig Grund til at give det kjøbenhavnske Brandvæsen Bidrag fra Statskassen fremfor de øvrige Stæders Brandvæsener, og til dem hveder, saavidt jeg veed, ikke noget omhelst Bidrag fra Statskassen. — Forsaavidt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds meente, at Lovudkastet i enkelte Punkter er affattet med en noget for stor Korthed, og i andre Henseender noget vidtløftigt, kan jeg i saa Henseende henholde mig til den Besvarelse, der er givet haade af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) og af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds. Jeg skal indskrænke mig til at gjøre opmærksom paa, at, naar den samme ærede Taler fandt det behøvedigt, at Justitsministeriet efter § 4 skalde affatte Regulativet, efter Forhandling med Communalbestyrelsen, og at der ikke blev givet denne den samme Indflydelse paa Affattelsen som i andre For-